

У Вінницькому районі відбувся чемпіонат з автокросу читайте на 4 стор.

Скарби Поділля читайте на 6 стор.

Програма цифрового телебачення (17 каналів)

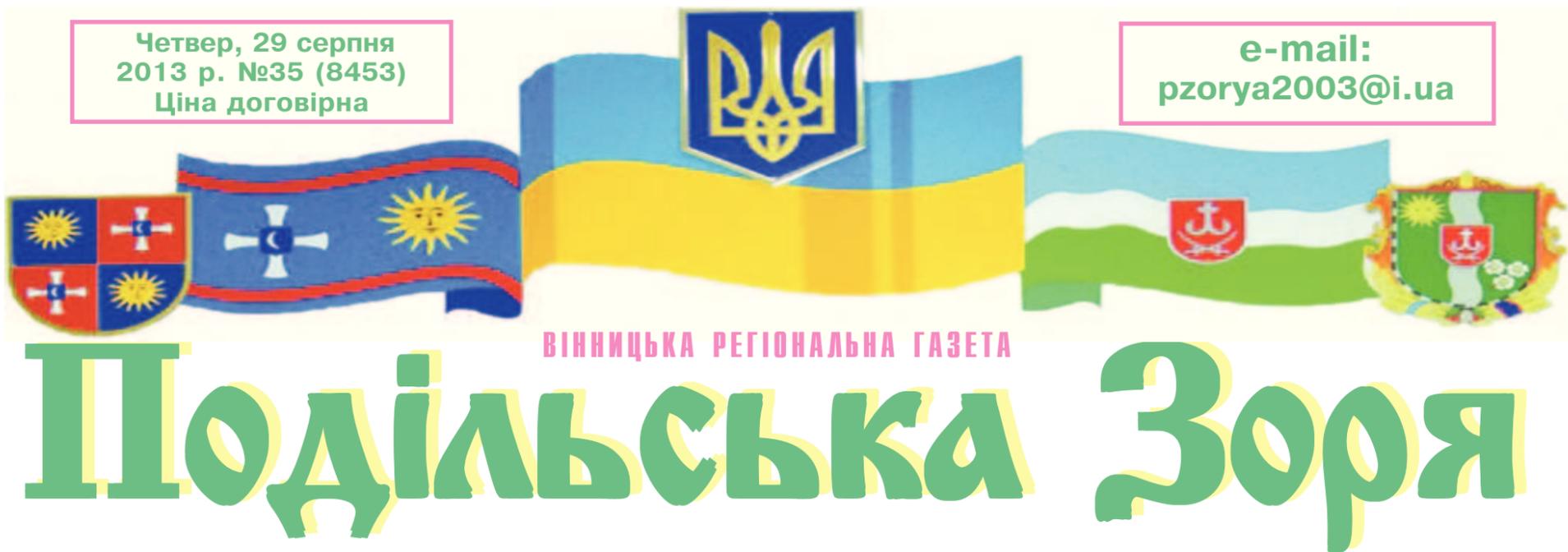
«Патріот» - кубковий боєць читайте на 12 стор.

29 серпня - дощ, t вдень +16...+18°C, вночі +11...+13°C.
30 серпня - можливий дощ, t вдень +18...+22°C, вночі +11...+13°C.
31 серпня - можливий дощ, t вдень +16...+18°C, вночі +9...+11°C.
1 вересня - хмарно з проясненнями, t вдень +19...+21°C, вночі +9...+11°C.
2 вересня - хмарно з проясненнями, t вдень +18...+20°C, вночі +9...+11°C.
3 вересня - хмарно з проясненнями, t вдень +17...+19°C, вночі +9...+11°C.
4 вересня - хмарно з проясненнями, t вдень +18...+20°C, вночі +11...+13°C.

**Четвер, 29 серпня 2013 р. №35 (8453)
Ціна договірна**

**e-mail:
pzorya2003@i.ua**

Шановні педагоги, діти та батьки!

Щиро вітаємо Вас із початком нового навчального року! День знань - це всенародне свято мудрості, доброти та людяності, з якого розпочинається дорога в майбутнє для кожного з нас. Саме в День знань ми з особливою теплотою згадуємо своїх учителів, неоціненну роботу їхнього розуму і серця. Велика вдячність Вам, дорогі педагоги, за самовіддану працю, бездоганне виконання такої відповідальної місії, як виховання підростаючого покоління. Адже саме Ви сприяєте формуванню юних особистостей, від яких залежить наше майбутнє, завтрашній день Української держави. Чимало в означеній царині залежить і від батьків, їхньої участі у вихованні не тільки всебічно обізнаних та фізично загартованих, але й патріотично налаштованих юних громадян.

Сердечно вітаємо всіх малюків-першокласників. Для Вас цей день відкриває двері у світ знань і принесе масу дивовижних відкриттів. Від усієї душі бажаємо всім здоров'я і добра. Нехай всі задуми та плани знайдуть своє втілення, хай буде корисним і вдалим новий навчальний рік!

Володимир АНИКЕЄНКО,
голова Вінницької райдержадміністрації.

Станіслав ЩЕРБАТИЙ,
голова Вінницької районної ради.

Шановні друзі!

Знову ранок першого вересневого дня наповниться мелодійними звуками шкільного дзвоника. Знову вулиці розквітнуть від дитячого щебету, юнацьких посмішок та чарівної хуртовини осінніх айстр. Це наш край, наша держава зустрічатимуть День знань - справжнє всенародне свято мудрості, доброти і людяності!

Тож прийміть щирі вітання з нагоди цього чудового свята!

Нехай кожен учень розкриє на світлій дорозі до знань усі свої здібності й таланти. Нехай кожен з батьків щодня отримуватиме безліч приводів пишатися своїми дітьми. Нехай кожен учитель щоденно спостерігає за тим, як очі його вихованців світяться розумом, цікавістю і прагненням до роботи!

Успіхів вам, шановні земляки, у праці та навчанні!

Із повагою,

Наталія ОСІПЧУК,
начальник відділу освіти Вінницької райдержадміністрації.

Михайло П'ЯТАК,
голова районної ради профспілки працівників освіти.

Шановні підприємці району!

Уже традиційно у першу неділю вересня, згідно з Указом Президента України, в нашій державі відзначається День підприємця. Це свято запроваджене з урахуванням великої ролі підприємництва у здійсненні економічних реформ в Україні, вирішенні соціально-економічних проблем і визнанням його впливу на формування, становлення і розвитку національної економіки. Воно покликане привернути увагу суспільства до підприємницької ініціативи, сприяти подальшому розвитку малого і середнього бізнесу в країні.

Розвиток підприємництва і збільшення на цій основі надходжень до державної та районної скарбни дає можливість вирішувати ряд найактуальніших соціально-економічних проблем, передбачає зміцнення економіки, надає їй гнучкості, створює нові робочі місця.

У день Вашого професійного свята прийміть найщиріші вітання та побажання успіхів у Вашому бізнесі. Нехай доля завжди посміхається Вам, а партнери ніколи не підводять. Бажаємо Вам завжди перебувати у потці рівномірного і, головне, поступового зростання обсягів виробництва та реалізації товарів і послуг, а також постійного збільшення надходжень та прибутків!

Володимир АНИКЕЄНКО,
голова Вінницької райдержадміністрації.

Станіслав ЩЕРБАТИЙ,
голова Вінницької райради.

Відзначили найкращих

Із нагоди головного державного свята - Дня Незалежності України - на Вінниччині традиційно пройшли урочисті заходи, на котрих було відзначено тих, хто своєю працею долучився до розбудови й становлення незалежної Української держави.

Переможці обласного конкурсу «Людина року», кращі трудівники регіону, представники найліпших колективів, районів і міст Вінниччини, імена й назви яких занесено на обласну Дошку пошани «Праця і звитяга вінничан», активні будівничі Подільського краю 22 серпня зібралися в приміщенні обласної державної адміністрації, аби отримати з рук керівників області й міста заслужені нагороди.

«У цій залі присутні люди, які своєю щоденною працею, патріотизмом, відданістю й любов'ю до рідного краю демонструють власну причетність до розвитку Вінниччини, до розвитку України, - зазначив у вітальному слові голова облдержадміністрації Іван Мовчан. - Сьогодні ми по праву будемо вшанувати цих людей і заслужено дякувати за їхній внесок у розбудову Подільського краю і нашої держави».

Із вітальними словами до присутніх звернулись також голова обласної ради Сергій Татусяк та мер Вінниці Во-

лодимир Гройсман. Керівники краю та міста вручили учасникам заходу почесні нагороди: відзнаки переможцям конкурсу «Людина року», свідоцтва про занесення на обласну Дошку пошани «Праця і звитяга вінничан» та Почесні грамоти обласної державної адміністрації та об-

ласної ради. Зокрема, у числі кращих трудових колективів краю на Дошку пошани занесено ТОВ «Агро Поділля і К^о» с. Сосонка, де керівником В.І.Горчинська. Такої ж честі удостоєна переможниця обласного конкурсу «Людина року» в номінації «Працівник соціального захисту» начальник управління праці та соціального захисту населення Вінницької РДА Н.П.Ходацька.

Лауреати сфотографувалися на згадку з керівниками краю та міста, оглянули Дошку пошани «Праця і звитяга вінничан».

Наш кор.

Ірина Вдовиченко навчатиметься безкоштовно

Гарний подарунок до Дня Незалежності отримала вороновичанка Ірина Вдовиченко - сирота, вона мріяла стати лікарем. Із першого вересня дівчина коштом районного бюджету опануватиме науку зцілення недужих у Вінницькому національному медичному університеті ім. М.І.Пирогова. Відповідний документ їй вручив голова Вінницької РДА **Володимир Анікєєнко**. Ось так, завдяки політиці Президента України Віктора Януковича, який є гарантом правових, організаційних, соціальних засад дер-

жавної підтримки дітей-сиріт та дітей, позбавлених батьківського піклування, й збуваються найзаповітніші бажання. Відтак, програма місцевих стимулів діє. По завершенні навчання Ірина Вдовиченко працюватиме у Вороновичській амбулаторії загальної практики сімейної медицини.

Є хліб і до хліба

Відповідно до завдань та доручень Президента України В.Ф.Януковича щодо забезпечення продовольчої незалежності держави, голова Вінницької районної державної адміністрації Володимир Анікеєнко особисто відвідав переробні підприємства краю, ознайомився з їхньою роботою, а також вивчив проблемні питання.

У Вінницькому районі працюють такі підприємства, як: м'ясопереробні - ПП «Бондарук» та «Зерно», ТОВ «Ко-вінько ковбаси», «Лучанка», «Вінницько-Хутірський переробний комбінат» та ФОП «Янцевич». Вони виробили 490 тонн продукції; рибопереробне ТОВ «Бріз Т» (21 тонна, або 100% до аналогічного періоду 2012 року); молокопереробні - ПП «Михалич і К^О», ТОВ «Аверса Україна», ПП «ААНІН» - Андрушко, ПП «Екомол-продукт» - виготовили 185 тонн молоковісних продуктів, або 92% до показника 2012 р. Виробництво борошна: ТОВ «Вінницький комбінат хлібопродуктів №2», ПАТ «Вінниця Млин» та ТОВ «Зерносвіт». Хлібопекарське підприємство ПАТ «Вінниця Млин» виробле-

но 1359 тонн хлібобулочних виробів, або 102,5% до 2012 року. Крупами займається ТОВ «Вінницький крупозавод». Тут вироблено 3076 тонн різних видів круп, або 132,3% до показників минулого року. Безалкогольні напої - ПП «ПАНДА». Вироблено 4518,9 декалітрів, або 116% до показників 2012 року. Виробництво джемів, желе, пюре та паст: ТОВ «ВП Надія В», а також ПП «Михалич і К^О».

Щодо підприємств, які відвідав Володимир Миколайович, то «Михалич і К^О», засноване у 2000 році, працює під торгівельною маркою «Колобок» та розташоване у смт Вороновиця. Під час візиту голова районної державної адміністрації поспілкувався із керівником підприємства Петром Михайловичем Комахою, який ознайомив з особливостями виробництва. Тут виготовляють молоко не-збиране згущене з цукром, карамелізоване, а також макаронні вироби, сухарики та сушки. Працюють кваліфіковані, досвідчені працівники. Встановлено високотехнологічне обладнання. Значна увага приділяється екологічному стану сировини, що підтверджено відповідними висновками. Продукція користується постійним попитом, реалізується на території Вінницького району, а також за межами області, експортується до Грузії та Республіки Молдова.

Для здійснення фінансово-господарської діяльності підприємство має власні основні засоби - адміністративне та виробничі приміщення. На сьогоднішній день у Вороновиці працює 170 осіб. Обсяг виробництва за січень-липень 2013 року становить 9 млн. 887 тис. грн.

Одним із провідних сільськогосподарських підприємств Вінницького району є ТОВ «Зерносвіт», що в с. Стадниця. Його також під час робочого візиту відвідав голова районної державної адміністрації Володимир Анікеєнко. Очільник краю мав розмову із директором підприємства Федором Івановичем Новіком, який ознайомив з роботою окремих цехів. Також розповів, що цього року було посіяно і зібрано: озимої пшениці на площі 800 га (урожайність - 94ц/га) та озимого ріпаку - 300 га (урожайність - 50,2 ц/га). На сьогоднішній день ТОВ «Зерносвіт» забезпечує продукцією ринок України. Як стало відомо, підприємство розпочало свою роботу в лютому 2002 року на базі міжколгоспного Вінницького комбінор-

мового заводу. Стартувавши з переробки пшениці, згодом активно нарощувало виробничі потужності, а після придбання у 2006 році новітнього обладнання розпочали вирощувати сільськогосподарські культури. Сьогодні ТОВ «Зерносвіт» - сучасне високотехнологічне сільськогосподарське підприємство з вирощування й зберігання зерна, виробництва й продажу борошна. У 2013 році виробило 48 516 тонн борошна, або 94,6% до показника минулого року, адже продовольча незалежність - це одне із основних завдань Президента України В.Ф.Януковича. Елеватор ємністю 3 тис. тонн забезпечує основні технологічні процеси: приймання, сушіння зерна, очищення його від механічних домішок та зберігання. ТОВ

«Зерносвіт» виробляє борошно вищого та першого ґатунків, а також висівки пшеничні, котрі мають попит у різних регіонах України.

Також на території району працює Державне підприємство «Дослідне господарство Подільської дослідної станції садівництва інституту НААН України», з роботою якого ознайомився Володимир Миколайович. Воно засноване у 1969 році та входить до системи Інституту садівництва НААН. Головний напрям роботи підприємства - вдосконалення асортименту плодкових і ягідних культур та розробка технологій інтенсивних садів, впровадження у виробництво наукових розробок. Господарство розташоване на території Медвежовушківської сільської ради. Керівник - Віталій Ріпамельник розповів, що врожайність цього року краща, ніж минулоріч. У 2013 році було зібрано: озиму пшеницю з площі 70 га (урожайність - 28,6 ц/га); яблука зі 140 га - 3920 тонн (280

ц/га), а також суниць та полуниць із 17 га - 56 тонн (32,4 ц/га). Віталій Петрович додав, що у минулому році вирощено посадковий матеріал на площі 7 га, тобто, 130,5 тис. плодкових саджанців та ягідних (без суниць) 6,8 тис. шт. Також на станції займаються вивченням нових сортів вітчизняної та зарубіжної селекції плодкових і ягідних культур (понад 4 тис.).

На сьогоднішній день місцевий генофонд містить 703 сорти яблунь, 82 - груш, 59 - слив та аличі, 10 - вишні, 38 - черешні, 49 - абрикосу, 60 - чорної смородини, 37 - порічок, 20 - малини, 54 сорти суниць.

Віта МАКОГОН.

На стадіоні у Дорожному вже забито перші голи

21 серпня, напередодні Дня Незалежності України, у Дорожному відбулося офіційне відкриття стадіону. Як уже зазначалося раніше на сторінках газети, створення та облаштування сільської арени відбувалося за ініціативи й клопотаннями голови Вінницької районної організації ВФСТ «Колос» Родіона Юсумбелі. А місце, де вже сьогодні сільська молодь має можливість активно проводити свій вільний час, раніше було пустирем, що заростає травою.

На відкриття стадіону завітав заступник голови райдержадміністрації Микола Джига, який зазначив: «Спорт - це важливий елемент у житті кожної людини. І чудово, коли будуються та створюються нові спортивні майданчики, що дають змогу молоді активно проводити своє дозвілля. Вітаю всіх з Днем Незалежності України, бажаю здоров'я, наснаги, а також гарних та вдалих ігор на новому стадіоні».

Також на заході була присутня Лариса Земелева, заступник голови районної ради, яка привітала всіх з Днем Незалежності, з відкриттям нового стадіону та побажала,

аби кількість юних гравців збільшувалася щодня. А також подякувала голові сільської ради Валентині Гончарук, керівникам району Володимирі Анікеєнку та Станіславу Щербатому, спонсорам, очільнику районної федерації футболу, депутату райради Михайлу Демченку за те, що вони не байдужі та дбають про здоров'я української нації.

Новий спортивний майданчик у Дорожному складається з великих і малих полів для футболу, а також баскетбольного та волейбольного майданчиків. Після офіційної урочистої частини відбувся футбольний турнір на честь Петра Гончарука - колишнього інструктора зі спорту підприємства «Дружба».

У змаганнях з футболу, волейболу та баскетболу, що були організовані відділом у справах фізичної культури і спорту РДА (Віктор Смірнов) та райорганізацією ВФСТ «Колос» АПК України (Родіон Юсумбелі), взяли участь команди населених пунктів району. У баталіях з гри № 1 не було рівних аматорам футболу зі Щіток, другими стали господарі - дороженці, третіми - іванівчани. Волейбольний п'єдестал пошани виглядав наступним чином: 1 місце - Стрижавка, 2 - Сосонка, 3 - Якушинці. У баскетболістів першу та другу сходинку посіли спортсмени з Агрономічного та Оленівки.

Переможці та призери турніру були нагороджені грамотами, отримали у подарунок призи та спортивний інвентар.

Віта МАКОГОН.

Третину бюджету дає мале підприємництво

Діяльність малого бізнесу відіграє важливу роль в економіці району - частка в надходженнях до місцевого бюджету становить 30,7 відсотків. За перше півріччя до скарбниці краю надійшло 15,6 млн. грн.

- Скільки нині у районі працює малих бізнесменів? - запитую у начальника управління економіки Вінницької РДА Л.В.Мельничук.

- Станом на 1 липня 2013 року в краї зареєстровано 6463 платника податків - суб'єкта господарювання малого бізнесу, з яких 1392 малих підприємств, 5071 фізичних осіб-підприємців. За даними моніторингу, продовж I півріччя 2013 року в районі започаткували діяльність 164 новостворених суб'єкти господарювання (27 - юридичних та 137 фізичних осіб-підприємців). Одночасно припинили діяльність 117 суб'єктів господарської діяльності (7 - юридичні особи, 110 - фізичні особи-підприємці), - відповіла вона.

- Як це вплинуло на наявність робочих місць?

- Не зважаючи на скорочення кількості суб'єктів малого підприємництва, одним із головних завдань розвитку малого бізнесу залишається вирішення питань зайнятості населення. Чисельність незайнятого населення на обліку в службі зайнятості станом на 1 липня 2013 року становить 1298 осіб, що на 103 менше, ніж було у I півріччі 2012 року. Із початку 2013 року, за сприяння служби зайнятості, працевлаштовано 424 людини, проходили профнавчання - 134. За I півріччя поточного року районний центр зайнятості виплатив одноразову допомогу по безробіттю для організації підприємницької діяльності на суму 131,9 тис.грн.

Наш кор.

Збудували найбільше в області

Задоволення потреби населення у житлі вирішується шляхами будівництва власних помешкань, придбання у новозбудованих багатоквартирних житлових будинках, купівлі на вторинному ринку, отримання соціального житла на пільгових умовах.

За I півріччя 2013р. забудовники Вінницького району прийняли до експлуатації 48,9 тис.м² житла, що на 30,7% більше, ніж за аналогічний період 2012 року. Слід зазначити, що 89,2% (або 43,6 тис.м²) помешкань прийнято в експлуатацію в одноквартирних будинках. Решта - 10,8% (5,3 тис.м²) у багатоквартирних будівлях.

Частка Вінницького району у загальнообласному обсязі робіт становить 31,8%. За цим показником він посів 1 місце серед регіонів краю. У розрахунку на 10 тис. населення обсяги прийнятого до експлуатації житла в середньому по району становили 6355,0 м².

Ольга ШЕВЧЕНКО,
заступник начальника головного управління статистики у Вінницькій області.

Поголів'я ВРХ збільшилося

Станом на 1 серпня, в усіх категоріях господарств Вінницької області поголів'я великої рогатої худоби збільшилося на 0,2%, або 0,75 тис. голів порівняно з аналогічним періодом 2012 року і нині становить 377,1 тис. тварин. Про це повідомляє головне управління статистики у Вінницькій області.

Населення Вінницької області утримує 71,4% загального поголів'я великої рогатої худоби, або 269,4 тис. тварин, що на 0,9% більше, ніж станом на 1 серпня 2012 року. Сільськогосподарські підприємства утримували 28,6% загального поголів'я ВРХ - 107,7 тис. голів, що на 1,6% менше, ніж за аналогічний період минулоріччя.

Плитома вага корів у загальному поголів'ї худоби становить 46,86%, або 176,7 тис. голів, що на 0,4% більше, ніж станом на 1 серпня 2012 року.

ВІННИЦЯ.info.

Дитинство і юність, опалені війною

Ледь виповнилося Іванкові тринадцять, як через п'ять днів гітлерівська Німеччина розпочала загарбницьку війну проти його Батьківщини. Мама Гафія Арсенівна гіркими сльозами провела на фронт батька Гната Олексійовича, а потім запрягла у воза коненя та вирушила із синами Іваном і Павлом у тил. Нелегкими шляхами дісталися вони до берегів Дніпра, де вже зібралося чимало біженців, бо мости були знищені ворожою авіацією. Тож люди в очікуванні понтонної переправи вкопували протитанкові рови. Їжу готували самі собі в солдатських кухнях. За браком дров старші хлопчакі, серед них й Іванко, забезпечували кухні звичайнісіньким очеретом. Німецькі літаки розкидали листівки з обіцянками райського життя, якщо здадуться окупантам, а якоесь зненацька їхній бомбардувальник посипав людей бомбами й кулеметними чергами. Дістав німецький «подарунок» також Іван Огородник: два залізних осколки, один із котрих і досі в надбрів'ї нагадує ті лихі дні.

Поранених уночі доправили на лівий берег до найближчої залізничної станції, звідки санітарним ешеленом - дали в тил. (До сьогодні зберігає Іван Гнатович вицвілий клаптик паперу - довідку про лікування в санпотязі № 26-39). Коли одужав, товарняком хлопчина вирушив до Нижнього Тагіла, бо знав, що там - його мама.

Не розгубився він й у великому для нього місті: звернувся до військомату, де допомогли знайти матусю, яка перебувала на території танкового заводу, і брата. Тут також Іван не сидів без діла - разом із ровесниками малював на броні бойових машин червоні зірки. А напередодні сорок другого року прибули на завод агітатори, запрошували людей до Махнівського району працювати в сільському господарстві. Чи не першою записалася Гафія Арсенівна. Вона трудилася тваринницею, а син охороняв од хижаків отару овець та учився в місцевій школі.

Швидко доводилося мужніти Івану Огороднику. Коли виповнилося шістнадцять, закінчив семирічку і був призваний у службу тилу. Разом із іншими юнаками вирушив у Махново опанувати військову науку. Там переважно вчили влучній стрільбі з гвинтівки, і невдовзі хлопця відзначили як «Ворошильського стрільця». Через кілька тижнів навчання - солдатська форма й охорона стратегічних об'єктів. Пізніше довірили супровід до передової ешелонів з танками...

Назавжди закарбувався в пам'яті Івана Гнатовича той випадок, коли їхній ешелон із танками, що прибув на місце призначення, накрила нищівним вогнем німецька артилерія. Підполковник, який командував розвантажен-

ням, звернувся до юнаків, чи є серед них влучний стрілок. Назвали Івана, і за хвилину-другу юний боець стояв перед командиром. «От що, синку, - зовсім по-цивільному звернувся той, - маєш добрий зір, тож спробуй зняти з дерева ворожого корегувальника». При місячному світлі хлопець таки відстежив поміж гіллям силует людини, старанно прицілювався і влучно вистрелив. «Ти здійснив подвиг, синку, бо своїм пострілом врятував багатьох солдатів і чимало техніки», - із цими словами підполковник прикріпив на гімнастюрку молодого солдата орден Вітчизняної війни I ступеня.

Закінчилося воєнне лихоліття, але Іван Огородник продовжував службу в автомобільних військах Радянської армії. Лишень пам'ятного 16 листопада 1953 року повернувся до рідних країв. Не довго відпочивав - за направленням райкому ВЛКСМ очолив комсомольську первинну організацію і в авіачастині ремонтував літаки «По-2». За кілька років виявив бажання працювати в «Сільгосптехніці», бо перед тим закінчив автошколу. Згодом за кермом свого «ГАЗ-53» ставив трудові рекорди, особливо при вивезенні до цукрових заводів солоних коренів. Так, із віддалених Степашків аж двадцять їздок робив за зміну. Передовик отримав од держави за довголітню звязану працю престижну тоді нагороду - автомобіль «Москвич». Після заочного навчання у Всесоюзному науково-дослідному інституті Іван Гнатович ще десяток років керував спецмагaziном, де на той час було зосереджено силу-силенну зачастих до автомобілів і сільськогосподарської техніки.

Нині ветеран війни і праці на заслуженому відпочинку. Але - є ще порох у порохівниці! Він бере активну участь у громадському житті, разом з іншими урочиство щороку відзначає славу Перемогу, в котрій є і його частка. Разом із тим із синівською душевною теплотою згадує свого батька, який загинув під Ленінградом, де й похований у братській могилі. Ця синівська пам'ять - священна...

Дмитро ЛАВРЕНЮК,
м. Гайсин.

Аварія біля Якушинців

Минулої доби, 27 серпня, вранці на автодорозі Львів-Кіровоград-Знам'янка біля села Якушинці сталася ДТП, внаслідок котрої три автомобілі потрапили до кювету.

Аварія трапилася внаслідок невмілого керування 42-річного мешканця Криму - водія автомобіля «Fiat Scudo». Він «підрізав» легковика «Daewoo Lanos», що рухався правою крайньою смугою дороги, за його кермом перебувала 30-річна жителька с. Агрономічне.

Проте, щоб уникнути зіткнення з одним автомобілем, чоловік почав маневрувати і врізався у «Renault Kangoo», що їхав попереду. В автомобілі перебува-

ли 27-річний чоловік та його 4-річний син.

Унаслідок ДТП, три авто з'їхали у рів. Ніхто з дорослих не постраждав, проте хлопчину одразу доправили до нейрохірургічного відділення дитячої обласної лікарні, де йому надали медичну допомогу і відпустили додому.

Транспортні засоби учасників ДТП доставлені на штрафмайданчик УДА у Вінницькій області.

Відпочивали ветерани-правоохоронці

Цього року в таборі набиралися сил і здоров'я понад 75 ветеранів правоохоронних органів, усіх їх забезпечили чотириразовим харчуванням, належним медичним обслуговуванням, побутовими умовами тощо. Звичайно, практикувалися прогулянки лісовими стежками, збирання грибів і ягід, спів під супровід музичних інструментів, настільні ігри, перегляд преси й телепрограм. Та найважливішим було, безперечно, живе людське спілкування, спогади про вкрай нелегку, але потрібну суспільству міліцейську службу, про пережиті в прожиті роки. Одного погожого дня сюди завітали колишній начальник УМВС Вінницької області, а відтепер голова Ради Асоціації ветеранів МВС України В.Корнійчук, очільник ветеранів-правоохоронців Вінниччини М.Каракой, працівник соціальної служби захисту ветеранів УМВС Я.Дуленецький. З промовою виступив перед ветеранами Володимир Корнійчук. Він розповів про діяльність фундації, котру очолює, щодо соцзахисту правоохоронців, які є на заслуженому відпочинку: відвідини вдома людей похилого

Щороку в дитячому оздоровчому таборі УМВС України у Вінницькій області ім. Юлії Рибчинської набираються сил не тільки діти правоохоронців, але інших подояля, які придбали путівки у Фонді соцстрахування. Завдяки старанням колективу табору, який продовж багатьох років очолює ветеран органів УМВС Віктор Мартинюк і його помічник Анатолій Муляр, усіх дітей забезпечують п'ятиразовим харчуванням, цікавою та змістовною культурно-розважальною програмою. Також з початку заснування (табору більше 50 років) тут щорік збираються на урочистості правоохоронці та учасники Другої світової війни, воїни-миротворці, учасники бойових дій у різних країнах, ліквідатори аварії на ЧАЕС. Із 1999 року, коли обласну міліцію очолював Віктор Тяжлов, в таборі під Стрижавкою започаткували оздоровчу ветеранську зміну, не порушуючи при тому (а поліпшуючи) структуру дитячого відпочинку.

віку, надання їм фінансової та медикаментозної допомоги, привітання зі святами, видача харчових пайків та ін. Кращих ветеранів міліції нагородили почесними грамотами, а потім їм дарував чудовий концерт української пісні народний кум Вінниччини, заслужений артист України Микола Янченко зі своєю колежанкою по творчості - лікарем швидкої допомоги Тетяною Денисюк.

Насамкінець зазначу, що ветерани УМВС України у Вінницькій області безмежно вдячні працівникам медвідділу УМВС за вчасну медичну допомогу і фахове обслуговування та працівникам харчоблоку, які готували смачну, різноманітну, калорійну їжу, зокрема повару О. Залуцькій, її помічницям О. Очеретній і Є. Яровенко.

Василь ЗАЙДЕЛЬ,
ветеран органів УМВС у Вінницькій області, учасник бойових дій.

На старшокласників очікує спеціалізація

27 серпня колегія Міністерства освіти і науки України затвердила проект Концепції профільного навчання для учнів 10-11 класів.

Згідно з документом, старшокласникам на вибір буде надано чотири типи спеціалізації: природознавчі науки, математика, українська філологія та іноземні мови. Юнаки та юнки зможуть вибрати будь-який з цих напрямів і зайнятися поглибленим вивченням профільних дисциплін.

Означені нововведення вплинуть і на кількість дисциплін. Передбачається, що перелік базових предметів скоротиться з 15 до 6.

За інформацією віце-президента Національної академії педагогічних наук Володимира Лугового, міністерство буде вводити Концепцію в дію наказами та нормативними актами, а школи розпочнуть підключатися до її реалізації в міру готовності з наступного 2014/2015 навчального року.

Вінницький район приймав IV етап чемпіонату України з автокросу

Після 6-річної перерви відновили змагання з автокросу. 24 - 25 серпня на оновленій трасі «Віхола» пройшов IV етап чемпіонату України з цього виду спорту. Півтисячі вінчанчачи почули гучний рев гоночних двигунів та навіть побували на весіллі одного з гонщиків.

У змаганнях взяли участь 50 спортсменів з усієї України та Молдови. Чемпіонат пройшов на оновленій трасі: тепер «Віхола» має 1110 метрів протяжності з перепадом висот у 6 метрів, при мінімальній ширині до-

Куліш, «І-ю старша залікова» - Іван Райляну, Олег Пантелей, Микита Гулицький.

Другий день змагань став справжнім видовищем для любителів швидкості та гострих відчуттів. На трасі вирували неабиякі пристрасті: запекла боротьба, аварії та бажання довести своє лідерство. Найяскравішим учасником змагань став вінничанин Віталій Онофрійчук - він приїхав у день свого весілля на прикрашеному військовому БРДМі. Не зважаючи, змінив весільний костюм на гоночну екіпіровку і взяв участь у гонці. Дружина Віталія, поки її чоловік ганяв, сиділа на БРДМі у весільній сукні та вболівала за коханого. Переможцем він не став (посів четверту сходинку), але подарував учасникам видовища незабутні емоції.

Вінничани з нетерпінням чекають нових свят для любителів автоспорту та обіцяють їх підтримувати так, як це

ржки в 12 метрів і максимальною шириною в 20 метрів.

Перший день чемпіонату з автокросу на легкових та автомобілях «Багі» був присвячений тестовим заїздам і попереднім реєстраційним процедурам для водіїв. Найменшому учаснику виповнилося всього шість років. За результатами тестового дня, в категорії «І-ю молодша залікова група» лідером став Максим Іванченко, за ним - Дмитро Антошин і Єгор

було 25 серпня на чемпіонаті з автокросу.

Виявлено 66 нелегальних працівників

Виплата заробітної плати у «конвертах» - тягар сучасності, що завдає чимало негараздів як країні, так і кожному з нас. Тому легалізація заробітної плати, прихованої зайнятості на сьогодні є одним з найпріоритетніших напрямків роботи державних службовців.

Усвідомлюючи важливість цієї проблеми, більшість роботодавців працюють у законодавчому полі. Але є й такі, які, намагаючись отримати якомога більший прибуток, ухиляються від сплати податків, використовують труд громадян без належного оформлення трудових відносин та пропонують зарплату в «конвертах».

Тому, створивши районну комісію з питань легалізації виплати заробітної плати та зайнятості населення, влада ставила перш за все, завдання детінізації трудових стосунків, а також здійснення соціального захисту працюючого населення, винайдення додаткових резервів щодо створення нових робочих місць, розширення сфери застосування праці та зниження рівня безробіття, наповнення бюджету.

Членами новоутворення в 2013 році проведено 188 перевірок, під час котрих виявлено 66 працівників, з якими не оформлені трудові угоди. У результаті укладено 52 з них. На вісім суб'єктів господарської діяльності передано матеріали до Державної інспекції праці, половина з них нині розглядається в суді. Та лише каральними методами проблеми не вирішити. Потрібно, щоб і самі наймані працівники займали чіткішу громадянську позицію, наполягали на укладенні трудових договорів, відстоювали свої права.

Робота з легалізації зайнятості та заробітної плати продовжується. Працедавцям слід серйозно замислитися над цією проблемою і там, де ще має місце нелегальне, приховане використання робочої сили, не чекати рейдів робочої групи чи інших контролюючих органів, а оформити працівників та зареєструвати договори у службі зайнятості.

Громадянин, який отримує зарплату в «конверті», є повністю беззахисним перед роботодавцем. Усна домовленість жодним чином не фіксується юридично, працедавець сплачує стільки, скільки вважає за потрібне і доти, доки вважає за доцільне. Робітник, незахищений від незаконного звільнення, не має гарантованого права на безпечні та здорові умови праці. Дуже важливо, щоб громадяни усвідомили, що їхня згода отримувати заробітну плату в «конвертах» позбавляє їх багатьох конституційних прав людини, зокрема:

- гарантованого розміру заробітної платні

(зокрема, розміру тарифної ставки або посадового окладу працівника, доплат, надбавок та інших заохочувальних виплат);

- соціальних гарантій, передбачених для працівника;

- права на відпустку, в тому числі щорічну, додаткову та без збереження зарплатні, в зв'язку з вагітністю, пологами і для догляду за дитиною;

- оплати тимчасової непрацездатності, включаючи догляд за хворою дитиною;

- оплати майбутній мамі, оскільки розмір допомоги з вагітності й пологів безпосередньо залежить від розміру офіційної зарплати;

- права на достроковий вихід на пенсію (якщо робота пов'язана зі шкідливими умовами праці);

- права на охорону праці;

- права на соціальне страхування від нещасних випадків на виробництві й професійних захворювань та, як наслідок - на отримання страхових виплат у випадку травмувань чи профзахворювань;

- можливості зареєструватися в центрі зайнятості як безробітний та отримати відповідну допомогу;

- офіційних доходів, що може бути підставою для відмови у призначенні різного виду допомог та субсидій.

Отже, громадяни, працевлаштовані нелегально, добровільно позбавляють себе передбачених трудовим законодавством державних гарантій, а у випадку виникнення будь-яких проблем стають повністю безправними перед роботодавцем. Зокрема, господар може вимагати працювати понад норму, без вихідних та святкових днів і, зазвичай, без відповідної оплати праці. Крім цього, фактивці можуть звільнити у будь-який момент, без виплати вихідної допомоги, а можливо, і без оплати за виконану роботу. Отримати належний під час звільнення розрахунок в переважній більшості випадків вкрай складно, факт перебування в трудових відносинах з роботодавцем доведеться доводити у суді за допомогою свідків.

Спеціалісти управління праці та соціального захисту населення Вінницької районної державної адміністрації завжди готові надати людям відповідні консультації з трудового законодавства та інших питань у межах своєї компетенції.

Зоя БОДНАР,
головний спеціаліст з оплати праці та використання трудових ресурсів управління праці та соціального захисту населення Вінницької РДА.

Витязі пера і багатирської сили

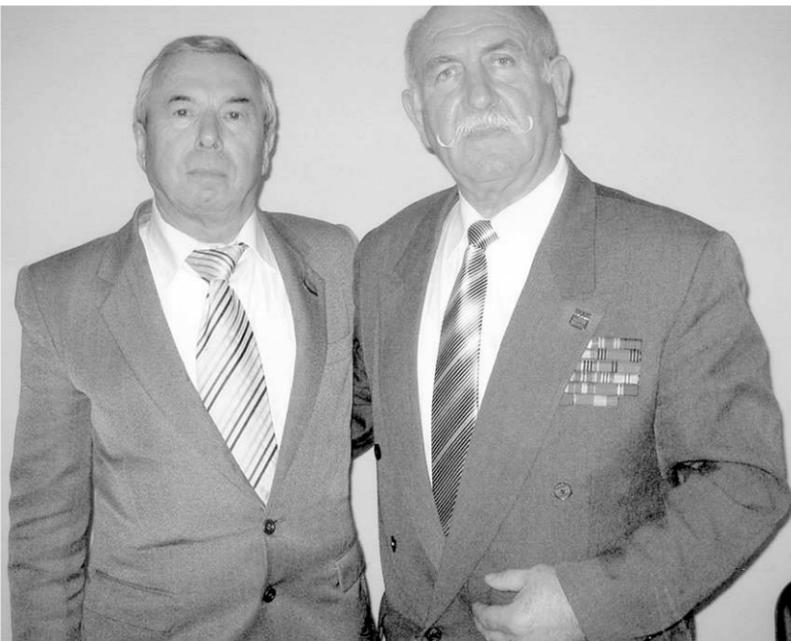
Пропонуємо увазі читачів «Подільської зорі» розповідь нашого спеціального кореспондента з Надросся. Цього разу він запропонував сюжет про людей, чії долі намічені пов'язані з нашим краєм. Принагідно означити, що герої нарису мешкають в Одесі, але мають нагоду регулярно знайомитися з нашим регіональним виданням «Подільська зоря». Якщо Володимир Павліченко родом з Погребища, то Микола Пасічник має десятки своїх вчорашніх вихованців і серед правоохоронців Вінниччини, зокрема, і нашого району. В цьому наш читач матиме нагоду переконатися, прочитавши нарис, запропонований нам Едуардом Подільським, якого єднає багаторічна дружба з героями сюжету.

Доля мені надарувала багато друзів по білому світу. Чимале їх осереддя завжди з радістю вітає мене в Одесі. Зпоміж інших, з особливим нетерпінням чекає тут десятки років мій найдорожчий друг шкільної юності Володимир Павліченко (на світліні - ліворуч). І я по декілька разів на рік сюди кваплюся, і щоразу везу з Південної Пальміри бодай якусь низочку майбутніх журналістських сюжетів. І щонайбільше - це про щось нове в житті мого доброго друга дитинства і юності, з яким ми поспіли одтоптали одну шкільну стежину від першого до випускного класів у калиновоквітному куточку живодайного краю Надросся. А потому наші дороги розійшлися, щоби по роках пошуку й утвердження знову зійтись, либонь, уже на все життя, що залишилися. Якраз Володя свого часу й познайомив мене з одеською легендою - багатирем Миколою Пасічником (поряд мого друга на світліні). З роками ця витончена благородства й доброти Людина стала й моїм другом і братом по життю. А поєднала їх служба в органах внутрішніх справ.

Володимир Павліченко свою стежу в житейське море розпочинав як робітник цукроварні в рідному Надроссі, потому був комсомольським ватажком, а опісля доріг солдатських знайшов себе в потяжінні до технічної справи, та вже невзабарі ввілявся до лав міліціантів на Одеській залізниці, до того ж і здобувши юридичний фах у місцевому університеті імені Мечникова. Відтак оддав нелегкій службі кілька десятків літ і... взявся за журналістське перо, влившись до Спілки журналістів України. Підполковник у відставці, Володимир трудиться творчо в секторі зв'язків з громадськістю УМВС України на Одеській залізниці. Якраз завдяки йому, ось уже впродовж багатьох років регулярно виходить у світ на шпальтах «Чорноморського гудка» газета в газеті «Вартові правопорядку». За роки журналістської діяльності цим невтомником пера підготовлено і видруковано (за неповними підрахунками) понад добру тисячу різножанрових матеріалів! Серед таких вельми значна децида про Миколу Пасічника - в минулому також правоохоронця, самовідданого педагога в міліцейських погонах, який за покликом серця й душі скінчив педагогічний інститут, з тим активно поєднавши службу в органах внутрішніх справ з педагогічною діяльністю як тренер.

Микола Пасічник із подільського села Шарівки. З родою батьківщини він пішов на власні ліби, потяжівши душею до благородної справи, пройшовши в лавах органів внутрішніх справ шлях од міліціонера патрульної служби, дільничного інспектора міліції до тренера-викладача Одеського державного університету внутрішніх справ. На Одещині саме Микола Пасічник став одним із перших

майстрів спорту СРСР з боротьби самбо та рукопашного бою. Промовисто засвідчено в його послужний характеристиці, що він за три десятки літ служби зумів передати свою майстерність з боротьби тисячам правоохоронців

для всіх куточків України! Офіцер удостоєний звань «Відмінник міліції», «Кращий тренер України», «Почесний динамівець», а оце два роки тому став лауреатом конкурсу газети «Вечерня Одесса» - «Люди дела». Опісля виходу на заслужений відпочинок Микола Антонович ані дня не змарнував: усього себе він оддає вихованню підрастаючого покоління Південної Пальміри. На його заняття сходиться юнь, починаючи вже з п'ятирічного віку і гартує поряд з цим великодушним багатирем свої спортивні навички аж до високого повноліття. На вулицях Одеси його впізнають од юних до сивочолих і сердечно вітають цю доброзичливу людину-легенду.

Із роками з-під пера автора цього сюжету також вийшло вже понад добрий десяток нарисів, спогадів, замальовок про витязя-багатиря Миколу Пасічника, і щоразу приводом до написання було віднайдене щось нове і цікаве з його житейського моря. Бо це людина-феномен: спортсмен багатирської дужості, володар олівця і пензля, вправ-

ний музика, який має гарний голос, знаючи силу-силенну пісенного репертуару, до всього почувається здібним кухарем, уміючи приготувати найвишуканіші страви, закоханий у світ прекрасного і доволі часто буває в театрах, не пропускає нагоди побувати на гастролях того чи іншого колективу або когось із відомих виконавців... А попід вікнами його скромної квартирки, що на тихій Єврейській вулиці, з весни до перших снігів розмаїття квітів, з-поміж яких його милі серцю мамині мальви, чорнобривці, барвісти айстри...

Не думалося, що з роками і мій друг Володя Павліченко потяжє до журналістського пера. А все тому, що зародилося в нього те тяжіння ще коли ми відвідували шкільну літературну студію «Пролісок», керівником якої була наша добросердечна учителька Анатоніна Миколаївна Бондаренко - відмінник освіти СРСР, кавалер орденів і медалей за педагогічну працю... Це вона нас схилила до творіння, коли ми ще безперими орлятами під її егідою пробували писати свої перші дописи до районної газети, вчилися добирати теми для створення тих перших творчих ластівок. Щоправда, відразу ж опісля школи я подався в дорогу, пов'язану з журналістською творчістю, а стежка Володі вималювалася по-іншому, та врешті-решт ми опинилися на ній поспіль зі своїми устремліннями. Отож і не дивно, що десь наші пера перетиналися на сув'язі тих чи інших героїв сюжетів, а почасті я дослухався до поради Володі, який пропонував мені написати про ту чи іншу особистість із осереддя одеситів. До того ж випадало здібатися з багатьма земляками-подолянами, яких аж ніяк не міг обійти увагою свого пера. Щоразу я залишався щиро вдячний долі, що вона мені послала в житті такого творчого друга, таку невтомну пошукову особистість, як Володимир Павліченко. Може, десь і завдяки йому з-під мого пера вийшла, як на думку велелюддя, чимала книга нарисів «Весна на Французькому бульварі», сюжет котрої повідує про колектив Інституту-легенди світу очних хвороб і тканинної терапії імені академіка Володимира Філатова. Вдячний одеським журналістам під очільництвом Юрія Работіна, які визнали мою творчу працю кращою книгою 2012-го року на теренах Південної Пальміри!

Живі творчі взаємини поріднили мене з цими прекрасними друзями, побортимима по життю - Володимиром Павліченком та Миколою Пасічником. І щоразу ловлю себе на тому, що поміж нас цупкою сув'яззю отих взаємин є слово. І кожен з нас по-своєму залишається йому вірним і, разом з тим, вдячний долі за порідненість.

Едуард ПОДІЛЬСЬКИЙ,
спецкор газети «Подільська зоря», м. Одеса - м.Погребище над Россю-рікою.

Скарби Поділля

Саме під таким гаслом цього разу радував вінничан і гостей міста 6-й фестиваль народної творчості, присвячений Дню Незалежності України, де мистецтво одного села було представлено в його власній світлиці. І в загальному розмаїтті експозицій та виставок, репрезентованих на цьому святі

Світлана Олійник (кулінарія), вже згадувана Алла Скорбун й інші.

Щедроті нашого району представляла методист бібліотечної системи Оксана Шевчук, а мистецьку виставку - Вікторія Добрянська з донькою. (Між іншим, пані Вікторія донедавна навчала дітей у Зарванецькій школі в гуртку м'якої іграшки. Чому-сь цю добру справу, котру підтримував і

районами Вінниччини, гідне місце займав також Вінницький. А Писарівська територіальна громада і зустрічала, і проводжала всіх, хто того дня

сільський голова, припинили і, зрозуміло, не з її ініціативи чи шкільного керівництва. Чому? - питають діти. Навіщо? - цікавляться батьки). А народний фольклорний гурт «Подільські музики» додавав гарного настрою людям і зі сцени, і просто неба.

Хороші гості не забарилися до світлиці нашого району. Зокрема, завітали й син відомого вороновицького кобзаря Володимира Перепелюка - Тарас, і заслужений діяч мистецтв України (давній друг нашої газети) Федір Панчук, якому далеко йти не треба було, бо свої роботи виставив у експозиції рідної Козинецької територіальної громади Липовецького району.

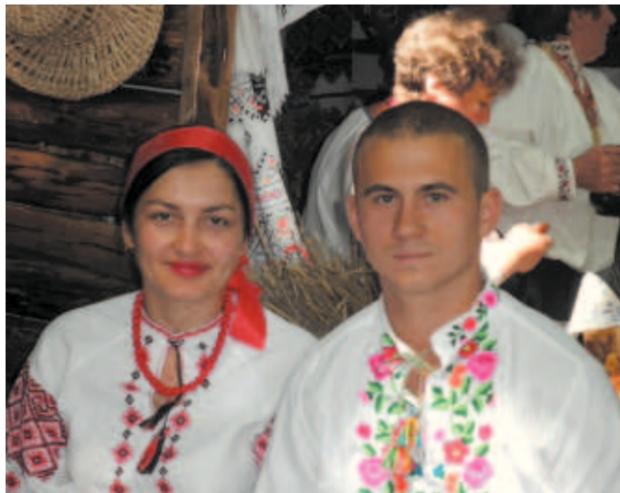
Безумовно, найбільше уваги приділила нашим народним умільцям і берегиням традицій районна делегація на чолі з головою райдержадміністрації Володимиром Анікеємко і його заступниками Наталією Лебедевою і Миколою Джигою, заступником очільника район-

ної ради Ларисою Земелевою, які потім були присутні й на святковій програмі в концертній залі «Райдуга», де із вітанням до присутніх звернувся губернатор краю Іван Мовчан. Разом із головою обласної ради Сергієм Татусяком та мером Вінниці Володимиром Гройсманом він вручив державні нагороди п'ятнадцятьом подолянам. Співали й танцювали творчі колективи міста та області, учасники шоу «Голос країни - діти», виступали гості з Молдови, а на завершення актор муздрамтеатру ім. Садовського звернувся до подолян з полум'яним Шевченковим словом.

Олекса СЛАВИН.

долучився до високого народного мистецтва, дарованого подолянами в центральному парку культури та відпочинку. Писарівчани у співпраці з районним відділом культури та туризму створили настільки файну світлицю, що чимало відвідувачів скористалися нагодою закарбувати мить на світлині саме біля неї. Голова ж облдержадміністрації Іван Мовчан під час візиту з обласною делегацією природно вписався в композицію з вишивальницею Аллою Скорбун. Треба зазначити, що всьому передував неабиякий підготовчий період: багато творчої наснаги й зусиль доклали до справи разом зі сільським головою Тетяною Аносовою завідувачки клубами Надія Мусієнко і Тетяна Скорбун, художній керівник Наталія Ярова, істинно народний художник Олександр Кальченко, майстрині Галина Заєць (рогозоплетіння), Надія Іщенко (кошки), Світлана Клепа (скатертини),

Ваше здоров'я. Садиба. Корисні поради

Чим корисна груша?

Про цей плід можна сказати, що він чудовий в усіх відношеннях. Поети називають незрівняним аромат стиглої груші. Її форма асоціюється з типом фігури, який вважається найжіночнішим.

Груша - це символ вірного кохання і довговічності. Ще за три тисячоліття до нової ери наші предки знали дерево груші, яке дарує людям такі чудові плоди. Корисні її властивості першими відкрили китайці. Вони не тільки оспівували грушу у віршах, але провели величезну селекційну роботу. У результаті цього на світ з'явилися багато сортів, що відомі й у наші дні.

Китайці вважали, що батьківщиною груші була Світова гора Кунь-Лунь. У Піднебесній цей плід вважається символом довголіття. Причина цього - вражаюча життєстійкість грушевого дерева. Середня тривалість його життя - близько ста років. Відомо декілька дерев, що зуміли прожити більше трьохсот років. Але в той же час мудреці Китаю вважали, що друзі та закохани не повинні розрізати й ділити грушу. Вони були впевнені, що це може стати передвісником розлуки. Грушевий колір у Китаї - це символ не тільки краси, але і мінливості, й печалі.

У Давній Греції дерево користувалося великою повагою. Гомер вважав, що плід - це їжа богів. Дерево груші присвячувалося дружині Зевса Гері, яка вважалася берегинєю домашнього вогнища. Статуетки цієї богині вирізали з грушевого дерева.

Стародавні слов'яни робили грушу учасницею численних обрядів і ритуалів. На основі її плодів виготовлялося приворотне зілля. Вважалося, що плід може перешкодити зраді й зміцнити подружню вірність.

Християни всіх країн завжди надавали плодам груші символічного значення. Художники використовували жіночну форму плоду як алегорію, пов'язану з праматір'ю Євою. У деяких країнах близько каплиць, присвячених Богородиці, садять грушеве дерево. Люди впевнені, що, коли Діва Марія спускається на землю, вона відпочиває під ним. Груша є символом любові Ісуса Христа до всіх людей.

Які ж властивості фрукту?

Вона - дивовижний плід. Як і у будь-якої жінки, у груші багато загадок. Наприклад, стиглі, вони здаються нам набагато м'якшими за яблука. Але в грушах цукру куди менше. Клітковину, котра міститься в її плодах, організм переносить легше, ніж волокна яблука.

Груша дуже корисна при легеневих захворюваннях, для зміцнення судин, при захворюваннях серцево-судинної системи, лихоманці і підвищеній температурі, для нормалізації травлення при діарей. На корисні властивості вказує і відомий травознай І. Носаль: "Сушені, печені, варені плоди застосовують при кашлі (бронхіт, задишка, навіть туберкульоз). Вони є народним лікувальним засобом при катарах та виразці шлунка з підвищеною кислотністю шлункового соку. Сік з грушок корисно вживати діабетикам, а також як профілактичний і лікувальний засіб для зміцнення кровоносних капілярів".

Груша - джерело вітамінів групи В, котрі сприяють кровотворенню, а також вітамінів С, Р, РР. Цинку тут більше, ніж в інших фруктах, є мідь, ванадій, молібден, нікель, фтор і, що особливо важливо для нашої зони, чимало йоду. У літніх сортах більше марганцю, а у зимових - заліза. Груша-дичка має бактерицидні властивості, відвари з неї використовують при циститах та захворюваннях нирок, при проносах (зокрема дитячих). Для дітей готували грушевий кисіль.

Для чоловіків вона - королева фруктів, бо здавна використовувалася для лікування простатиту. Якщо вам за п'ятдесят, то на зиму насуніть плодів груші-дички та її листя, щоби з осені до травня пити помічний узвар та чай. Недарма класичний український узвар не зварите без сушених груш. Ще в давні часи жінки так піклувалися про здоров'я своїх чоловіків. Спеціалісти вказують, що кращі лікувальні властивості мають духмяні груші.

Дехто вважає, що ці плоди важкі для шлунка. Тому треба запам'ятати декілька правил: не можна їсти груш на порожній шлунок; не можна запивати їх сирією водою; їсти їх треба не раніше, ніж через 30 хвилин після їди; не можна після них їсти м'ясо; якщо вам за 70, їжте лише м'які соковиті плоди. Їх можна трішки припекти.

Чим стигліша і пахучіша груша, тим вона корисніша і смачніша.

У вас застуда? Зваріть часниковий супчик

Можемо любити чи не любити супчики, але іноді хочеться з'їсти чогось гаряченького, ріденького, смаченького, особливо, коли відчуваємо нездужання. Відповідно до словника російської мови С.І.Ожегова, «суп - рідка страва - відвар з м'яса, риби, овочів, крупи з приправами». Якщо рідка, значить, усі корисні речовини вже в розчині й будуть засвоєні організмом швидше і повноцінніше!

Отже, вам знадобиться 1 літр молока, 1 літр води, 6 великих зубків часнику або 8-9 дрібних. Крім того, необхідно мати 2 столові ложки вершкового масла або маргарину, 2 столові ложки борошна, 2-3 яйця, розділені на жовтки і білки, кілька крапель лимонної кислоти або сік з чверті лимона. У вас під рукою повинна бути каструля об'ємом 2,5-3 літри, мисочка або інша ємність для розтирання масла з мукою, міксер або вінчик для збивання білків у піну (можна використовувати і виделку, тільки працювати доведеться довше).

Закип'ятіть молоко з водою. Думаю, вам відомо, що слід спочатку закип'ятити молоко, а потім додати воду, бо при первинному змішуванні молоко може згорнутися через наявність у складі води іонів металів, особливо якщо вода жорстка. Поки кипить молоко, підготуйте часник. Його потрібно очистити, розтерти або дрібно накришити. Звичайно, можна подрібнити і в спеціальній часничниці, але багато досвідчених кулінарів вважають, що при її використанні часник втрачає смак через виділення соку. Краще покласти часточку часнику на обробну дошку, притиснути його полотною рукою і натиснути рукою - часник акуратно розчавлений! Після цієї операції його зручно подрібнювати. Подрібнений часник додає в гарячу суміш молока з водою. Маргарин або масло розітріть з борошном до утворення олійно-борошняної крупки. Я пристосувалася натерти шматочок масла або маргарину, попередньо обсипаний борошном, на крупній тертці. Жовтки 2-3 яєць змішайте з лимонним соком або кількома краплями лимонної кислоти. Білки збийте в густу піну. Щоб спростити і прискорити процес збивання, додайте до білків трохи солі - піна буде гущішою і вийде швидше. У гарячий суп, безперервно збиваючи вінчиком або виделкою, додайте потроху олію, поки не утвориться однорідне пюре. Зніміть суп з вогню і, не перериваючи збивання, введіть в суп підготовлені жовтки, а через кілька хвилин - збиті білки. Спробуйте і посоліть за смаком. Суп повинен бути густим, однорідним, дуже ніжним на смак.

За всіма правилами, в суп належить додати «горошок», спечений із заварного тіста. Якщо вже зважиться приготувати «горошок» із заварного тіста, котре, до речі, можна використовувати не тільки з цим, але і з будь-яким іншим супом-пюре, то вам знадобляться 1 стакан води, 100 г маргарину, 1 склянка борошна, 4 яйця. Поставте на вогонь каструлю з однією склянкою води і маргарином, доведіть до кипіння. Коли закипить, всипте борошно і гарненько розмішайте - заваріть тісто. Остудіть його і вбийте туди по черзі, при ретельному розмішуванні, 4 яйця. Викладіть отримане тісто на деко маленькими кульками. Для простоти можна розкочати джгутики з тіста і розрізати їх на шматочки. Тоді ваші «горошинки» будуть приблизно однакового розміру. Випікайте в гарячій духовці й трохи підсушіть їх, щоб вони не «осіли», коли дістанете.

Здоров'я вам і - смачного!

Кулінарні цікавинки

Курячий салат «Гроно винограду»

Інгредієнти: 400 г філе копченої курки, 300 г твердого сиру, 300 г темного винограду без кісточок, 3 варених яйця, майонез, петрушка.

Приготування: яйця відварити, остудити, почистити, окремо натерти білки та жовтки на дрібній тертці. Твердий сир також натерти на дрібній тертці. Куряче філе нарізати дрібними кубиками. Викладати салат шарами: білки, куряче філе, жовтки, сир (промастити кожен шар майонезом), виноград. Зверху на салат викласти ягоди винограду у вигляді грона, прикрасити зеленню й охолодити.

Овочеві кульки

На таку кількість кульок, що ви бачите на знімку, зваріть до готовності 1 велику моркву і такого ж розміру буряк. Охолодіть. Натріть 100 г твердого сиру на дрібній тертці, розділіть на дві частини. Так само подрібніть в окремі миски моркву і буряк, змішайте з натертим сиром. До буряка додайте третій яєчний жовток. До моркви - третій білок і трохи подрібненого часнику. Шматочок філе малосольного оселедчика наріжте невеликими кубиками. Із бурякової маси сформуєте кульки, всередину котрих загорніть шматочки оселедця. З морквяною масою зробіть теж саме, але всередину покладіть шматочок чорносливу або волоського горіха. Якщо маса вийшла недостатньо вологою і погано злипається в кульку, додайте трохи майонезу. Викладіть кульки на пласку тарілку, зверху капніть майонезом і прикрасьте зеленню. Поставте на півгодини в холодильник.

Кабачковий кекс з шинкою

Інгредієнти: 1 великий кабачок, 300 г шинки, 300 г твердого сиру, 3 яйця, 1 болгарський перець, 3 ст. л. сметани, 3 ст. л. борошна, 1 ч. л. розпушувача, зелень, сіль та спеції - за смаком.

Приготування: збити яйця, додати сметану, сіль, пе-

рець. Усе змішати. Додати борошно з розпушувачем. Помити кабачок і натерти на крупній тертці. Сир також натерти на крупній тертці. Нарізати кубиками болгарський перець, шинку. Подрібнити зелень і часник. Усі інгредієнти акуратно перемішати. Змастити форму маслом і викласти приготовану масу. Запікати в розігрітій духовці приблизно 40-45 хвилин при температурі 200 градусів. Готовий кекс остудити у формі. Подавати можна і гарячим, і холодним.

Сальтисон з печінки

Інгредієнти: 450 г курячої печінки, 150 г манної крупи, 300 г сала, 3-4 яйця, 1 морква, 3 зубчики часнику, 3 цибулини, сіль та перець - за смаком.

Приготування: печінку та сало нарізати дрібними шматочками. Цибулю порізати крупно. З'єднати з печінкою й салом. Додати яйця, посолити та поперчити. Перемішати, додати моркву, порізану кубиками, і часник. Всипати манку і дати суміші постояти 30-40 хвилин.

Викласти суміш у рукав для запікання, зафіксувати. Покласти ще в целофановий пакет, зав'язати. Помістити в каструлю з холодною водою, поставити на вогонь. Варити сальтисон після закипання на повільному вогні 2-2,5 години. Готовий сальтисон звільнити від плівки, остудити і нарізати.

Шарлотка на згущеному молоці

Інгредієнти: 4 яйця кімнатної температури, 1 банка згущеного молока, 1 стакан борошна, 1 ч. л. розпушувача, кориця за смаком, 5 яблук середнього розміру, дрібка лимонної цедри, 2 ст. л. родзинок, 3 ст. л. підсушених та крупно порізаних волоських горіхів.

Приготування: змішати міксером яйця, згущене молоко і просіяне борошно з розпушувачем. Яблука почистити та звільнити від серцевини, нарізати кільцями й викласти у форму, котру попередньо вистелити пекарським папером та змастити олією. Присипати яблука горіхами, родзинками, цедрою і корицею. Зверху на яблука вилити тісто. Випікати шарлотку 30-40 хв. до рум'яності. Остудити і посипати цукровою пудрою. Подати можна з кулькою пломбіру або збитими вершками.

Підготувала Олена МОРОЗОВА.

Що то за рослинка така - повитиця, - запитують мешканці Великих Круш-линців, - і чи вона не шкідлива?

Повитиця - небезпечна сусідка

Вона завдає великої шкоди в городництві, садівництві й виноградарстві. Паразитиє на багатьох рослинах, але особливо страждають польові культури: люцерна, вика, конюшина, морква, цибуля, картопля, буряки й інші. Поширюється з насіннєвим матеріалом сільськогосподарських культур, заміченим відходами, шляхом перенесення вітром, талими водами, по річках і зрошувальних каналах, з транспортними засобами.

Повитиця польова - карантинний бур'ян, котрий дуже швидко розмножується, тож від неї гинуть масиви культурних рослин. Крім того, вона непоправно шкодить здоров'ю тварин, якщо потрапить у корм, наприклад, у складі сіна. А насіння більшості її видів отруйні для людини й тварин.

Ефективним засобом боротьби з повитицею вважають дотримання сівозміни з висівом агрокультури, котрі не (або слабо) уражуються нею, - зернових, соняшника, гарбузових. А також - застосування пару. Проте з цього питання бажано радитися з агрономами на місцях або, якщо таких немає, з фахівцями державної фітосанітарної служби (якщо треба, допоможемо вам їх знайти).

Зі світлими датами!

Сьогодні рідні, друзі та колеги вітатимуть з днем народження головного спеціаліста відділу організаційного забезпечення діяльності ради, аналізу та районних програм та бюджету виконавчого апарату Вінницької районної ради **О.Б.ТИХОНОВУ**.

30 серпня - депутата Вінницької районної ради **Н.М.СМАШНОК**, 1 вересня - депутата Вінницької районної ради **С.В.ЛЕГКУНА**, 3 вересня - секретаря Деснянської селищної ради **Л.В.ПЕРЕКОПАЙКО**, 4 вересня - депутата Вінницької районної ради **А.Г.МЕДВЕДЕВУ** та редактора видання «Нова Вінницька газета», члена правління Вінницької обласної організації НСЖУ **Т.Г.БОРИСЮКА**.

Вітаючи наших шанованих земляків зі світлими датами, подільськочорняни зичать їм міцного здоров'я, достатку й затишку в родині, здійснення всіх мрій та бажань, ще багато літ натхненної й творчої праці на благо жителів Вінницького району.

Шановні краєни!

Передплата на Вінницьку регіональну газету «Подільська зоря» продовжується: Ви можете передплатити її, починаючи з кожного нового місяця - і до кінця року. Отже, тоді Ви зможете щотижня отримувати цікаву, актуальну, різнобічну і правдиву інформацію про життєдіяльність як у районі, так і в області та державі. Також матимете змогу скористатися цікавими кулінарними рецептами, корисними порадами та, звичайно, програмою телепередач.

Нагадуємо, вартість передплати найнижча в області: на місяць - 4,19 грн., на три місяці - 11,97 грн. (для населення); на місяць - 9,16 грн., на три місяці - 26,88 грн. (для підприємств, установ, організацій).

З питань розміщення реклами, оголошень та вітань звертайтеся за тел.: (067) 432-04-14, 27-77-07, 27-53-35.

ПОДІЛЬСЬКА ЗОРЯ

Молодь флешмобила на День Державного Прапора

23 серпня вся Україна святкувала День Державного Прапора. Із цієї нагоди в сквері Козицького активісти Спільки молодіжних організацій Вінниччини організували арт-майданчик. Там усі бажаючі та перехожі малювали на своєму обличчі стяг, слухали та співали патріотичних пісень. Крім того, можна було отримати у подарунок повітряну кульку та листівку.

Згодом активісти намалювали на плитці контури країни, вздовж котрих вишукувались учасники флешмобу. У кожного з них у руках був синій та жовтий папір. Молодь, а її було чимало, у результаті створила «Живу Україну» у національних кольорах.

Саме завдяки флешмобу, «Живій Україні» молодь нагадала всім вінничанам про важливе та велике свято - День Державного Прапора. Прикро, але про нього багато хто не знає та не пам'ятає.

Віта **МАКОГОН**.

29 серпня 2013 р.

Кубок залишився у господарів

24 серпня з нагоди Дня Незалежності в с. Лука-Мелешківська вже вдованадцятье відбувся турнір на Кубок сільської ради з футболу. Під час відкриття змагань з вітальними словами до учасників та глядачів звернувся керівник територіальної громади Володимир Сич, голова федерації футболу Вінницького району, депутат райради Михайло Демченко, очільники спортивної галузі району Віктор Смірнов та Родіон Юсумбелі. Пісню Наталії Валевської «Олео» подарувала присутнім ведуча свята Ганна Мартинюк.

Команда ФК «Світанок» с. Лука-Мелешківська - переможці змагань з футболу 12-го Кубку сільської ради, присвячених Дню Незалежності України 24.08.2013, с. Лука-Мелешківська, фото СГГ

Після жеребкування та оголошення порядку проведення головний суддя Сергій Ермолов дав старт турніру.

У першій грі господарі з ФК «Світанок» із рахунком 1:0 здолали вороновицький ФК «Олімпік». У наступному поєдинку лучани, поступаючись 2:1, все ж змогли із рахунком 3:2 вибороти перемогу у футболістів за Щіток і стати володарями престижного Кубку. Далі команда Вороновиці з рахунком 2:1 переграла щітецьких аматорів і посіла друге місце в турнірі. Відповідно, у ФК с. Щітки - третє.

«Патріот» - кубковий боєць

Напередодні старту нового чемпіонату в Оленівці, на місцевому невеликому, але затишному й впорядкованому стадіоні, відбувся матч на Суперкубок Вінницького району з футболу. Аби позмагатися за почесний трофей до села завітали чемпіон із гри № 1 у прем'єр-лізі минулого сезону ФК «Десна» (с.мт Десна) та володар Кубка району ФК «Патріот» (с.Агрономічне). Місце зустрічі було вибрано не випадково: створений минулоріч ФК «Оленівка» (засновник та меценат - депутат Вінницької райради Микола Поліщук) усього за рік виграв змагання у першій лізі та «перебрався» до прем'єр-ліги районної першості. Відтак, як певний бонус місцевим жителям, гру вирішено було провести саме в Оленівці.

Після виконання гімнів України та Ліги чемпіонів, від імені мешканців територіальної громади учасників та гля-

дачів матчу зі святом спорту привітав її очільник Микола Штурма. Чесної безкомпромісної гри в означеному поєдинку, а також перемог у чемпіонаті - колективам, а вболівальникам міцного здоров'я, гарного настрою й благополуччя побажали депутат районної ради Микола Поліщук, його колега по представницькому органу, голова федерації футболу Вінницького району Михайло Демченко, начальник відділу у справах фізичної культу-

ри та спорту РДА Віктор Смірнов, очільник райорганізації ВФСТ «Колос» АПК України Родіон Юсумбелі. Пісню віншувала Валентина Мартинюк.

А далі на зеленій моріжок футбольного поля одні з кращих арбітрів області Олександр Сидорук, Сергій Ермолов та Володимир Александренко вивели команди «Десна» та «Патріот».

Гра проходила за рівної впертої та безкомпромісної боротьби. Першим розпечатав ворота суперників на 17 хвилині зустрічі півзахисник «Патріота» Руслан Сінельник. У другому таймі глядачі стали свідками справжнього беннефісу нападника деснянців, кращого гравця прем'єр-

ліги сезону 2012-2013 років Руслана Поповича. Двічі - на 50 та 56 хв. - він забив красені-голи ударами із неймовірних дистанцій після проходів лівим флангом, а на 72 хв. обіграв, вийшовши на побачення віч-на-віч, гол-

кіпера агрономічненців. Але й «Патріоти» не відсиджувалися біля своїх воріт, і їх напористість було сповна винагороджено. На 59 та 86 хвилини м'ячі з пенальті провів півзахисник Олексій Татарчук.

Відтак, бойова нічия - 3:3, й - серія пенальті. У цій футбольній лотереї фортуна в особі голкіпера Вадима Данильчука посміхнулася команді з Агрономічного. У блискучому стилі він потяг два удари суперника і став справжнім героєм матчу. Остаточний рахунок серії - 4:2.

Кубок та диплом переможця вручив голова федерації футболу Вінницького району, депутат райради Михайло Демченко. У церемонії нагородження також взяли участь депутат райради Микола Поліщук, оленівський сільський голова Микола Штурма, очільники спортивної галузі району Віктор Смірнов та Родіон Юсумбелі. Дипломом було відзначено фіналістів Суперкубка із Десни. Свято гри №1 вдалося на славу, й численні глядачі одержали чимало гарних вражень від цікавої та безкомпромісної гри.

На Суперкубку в Оленівці побував Федір БЕЖНАР.

НІКОЛИ НЕ ТУРБУЙ ІНШОГО ЗАРАДИ ТОГО, ЩО МОЖЕШ ЗРОБИТИ САМ. (Л.М.ТОЛСТОЙ).